

ישראל פלדי

"ישראל פלדי" / הארץ / 03.11.67 / תע' יחיד / גלריה "דוגית" / תל-אביב

במקביל לתערוכה רטרוספקטיבית של פלדי הנערכת במוזיאון ישראל, מוצגת עתה תערוכה אינטימית יותר בגלריה "דוגית". שלא כבתערוכה הרטרוספקטיבית בה משתקפת דרכו של האמן משנת 1950, מושם הדגש בתערוכה בתל-אביב על סגנון הציור אותו פיתח פלדי לאחרונה. ישראל פלדי הוא תופעה מיוחדת בציור הישראלי - אולי יותר מכל אמן אחר הצליח פלדי לשמור במלוא הטוהר על הילד שבו. החיפוש אחר אמצעי הבעה חדשים, הסקרנות וחדוות הגלוי, ההנאה הגלויה ממניפולציה של חומרים שונים - הנאה העוברת ומידבקת גם את הצופה, חיוניות ואינטנסיביות נדירים אף אצל ציירים צעירים בהרבה מפלדי. עושר של הומור ושובבות והתחדשות מתמדת - אלה התווים המאפיינים את פלדי האיש ובאים לביטוי יותר מאשר אי פעם בציוריו. התערוכה הנוכחית מהווה סינתזה מלאת קסם של כיוונים שהופיעו כבר בעבר. הנטייה לאקספרסיוניזם-פיזי (להבדיל מהאקספרסיוניזם הקודר העוסק ב"גון העולם"). אקספרימנטציה מתמדת בשימוש בחומרים שונים וגישת הנחת צבע לפי מיטב המסורת הצרפתית, חוברים כאן יחדיו לציורים מלאי דמיון ופיוט. כאילו ללא מאמץ, מצליח פלדי לחלוף ולעבור על פני המהמורות הטמונות לאמן הפועל בסגנון השואב השראתו מציור הילד: בציורו של פלדי - עם היותו "ילדותי" כביכול - אין כל היתממות ואחיות עיניים, אין התחכמויות מצטעצעות ואין נטייה לנוסחאות ציור. לעומת אלה יש בציורו החדש ידע טכני שאינו מצהיר על עצמו בקולי קולות, משחקיות אמיתית, פשטות, ועל הכול - שמחה מידבקת.